

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Discurs de constitució del Parlament

Palau del Parlament, 26 d'octubre de 2015

La presidenta

Molt honorable president de la Generalitat, honorables consellers i conselleres, il·lustres diputats i diputades, president Rigol, president Benach, presidenta de Gispert, president Montilla, digníssimes autoritats, senyores i senyors, una salutació als diputats i diputades, representants de partits, entitats i convidats que per limitació d'espai estan seguint l'acte des d'altres sales.

Les meves primeres paraules són d'agraïment: moltíssimes gràcies per l'honor que m'heu fet en designar-me per presidir aquest Parlament, i crec representar el sentir dels altres membres de la Mesa agraint també el seu nomenament i la confiança que ens heu fet amb aquesta elecció.

Vaig néixer a Xerta, a les Terres de l'Ebre, i em sento orgullosa de la seva gent i de la seva parla, però també em sento orgullosa de la meva ciutat, Sabadell, que m'ha acollit des dels divuit anys, una ciutat feta amb gent d'arreu que representa la diversitat i pluralitat del nostre país.

No he estat mai diputada i no pensava ser-ho, igual que alguns d'altres diputats i diputades d'aquest Parlament, però som aquí perquè les darreres eleccions van ser excepcionals i perquè hi ha hagut un canvi en la manera d'entendre i de fer política.

La meva antecessora, Núria de Gispert, quan va ser escollida presidenta de la novena legislatura, va expressar la seva satisfacció i emoció per haver estat la primera dona que va presidir aquest Parlament. Ho comparteixo. I, des de la complicitat, espero que amb dues presidentes seguides, comencem a canviar una situació anòmala durant massa temps, no només en l'àmbit polític, sinó en tots els àmbits de la vida quotidiana. Treballaré perquè la veu i les experiències de les dones siguin presents en els espais públics en la mateixa proporció que les dels homes i perquè la presència de les dones en els espais de decisió sigui una normalitat i no una excepcionalitat.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

M'imagino l'emoció i la responsabilitat que devia sentir Enric Prat de la Riba quan va crear la Mancomunitat, el primer intent d'autogovern d'ençà del 1714. M'imagino l'emoció que devien sentir els diputats en constituir aquest Parlament l'any 1932, després que hagués estat la Ciutadella des d'on s'havia bombardejat Barcelona, i m'imagino l'emoció que devia sentir Heribert Barrera en reobrir el primer Parlament després de la dictadura.

Ara també estem vivint un moment transcendent de la història de Catalunya. El poble va parlar el 27 de setembre amb veus diferents, i aquestes veus i opinions, aquesta diversitat i pluralitat de Catalunya, estan representades en aquesta cambra, i l'obligació d'aquesta Mesa és facilitar que s'expressen de manera equànime i justa. I aquest serà el meu compromís, i estic segura que també el compromís dels que formem aquesta Mesa, perquè, com deia Abraham Lincoln, el compromís és el que transforma una promesa en realitat.

Em comprometo a complir i a fer complir el Reglament. Em comprometo a representar la institució amb tota la dignitat que pugui i, en temps de crisi i quan els nostres ciutadans pateixen privacions, hem de ser un exemple d'austeritat i de transparència.

Aquest Parlament està i estarà al servei de tota la ciutadania, parlin el que parlin, vinguin d'on vinguin, pensin el que pensin, votin el que votin, perquè totes les lleis emanades de la seva tasca han de ser pensades per a tothom.

Que la nostra acció com a diputats i diputades sigui profitosa dependrà del servei que acabem prestant a la ciutadania en general. Siguem lleials a la ciutadania i al bé comú, fem fora qualsevol altre interès que no sigui aquest. Donem exemple com a mostra de servei públic. Volem ser el Parlament de tots i de totes, sense exclusions, per això proposaré que a les reunions de la Mesa hi assisteixin, amb veu però sense vot, perquè la llei no ho permet, els representants dels grups parlamentaris que no tenen representació a la Mesa del Parlament.

En català hi ha una paraula molt bonica de dir «parlar»: «enraonar», que vol dir parlar utilitzant el raonament. Des de la presidència de la Mesa ens esforçarem perquè hi hagi el clima d'entesa i perquè no generem polèmiques estèrils. Continuarem foragitant els insults, les insinuacions malintencionades i les paraules buides d'aquest Parlament. Defensem les nostres posicions des del diàleg i expressem, amb claredat i, si cal, amb contundència, les nostres idees i opinions,

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

però sempre des del respecte que ens ha caracteritzat com a poble. El diàleg és el fonament d'aquest edifici, el respecte a la discrepància són les parets i la voluntat d'entesa n'és la teulada. Sense la conjunció d'aquests tres elements, l'estructura trontolla i cau. Siguem guardians de la fortalesa d'aquest edifici, i, sobretot, tinguem sempre les finestres obertes per a escoltar la voluntat popular i la porta oberta per acollir les necessitats i els anhels del poble.

Vull un parlament sobirà, que aprovi lleis que ajudin els que més ho necessiten i facilitin i millorin la vida de tota la ciutadania; lleis que ajuden a eradicar les desigualtats socials. Vull que, com a diputats i diputades, ens sentim orgullosos en veure que la nostra feina millora i facilita la vida de la gent, que sentin que al Parlament hi ha diputats i diputades que treballen per a ells i amb ells. Som aquí per servir al poble, perquè la política és servei a la comunitat..

Eduardo Galeano, escriptor uruguaià refugiat a Catalunya, fugint de la dictadura del seu país, va escriure: «La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces para qué sirve la utopía? Para eso sirve, para caminar.»

Que el Parlament es converteixi en el lloc on la utopia es manifesta, que els somnis del carrer entrin al Parlament, que els anhels de la ciutadania trobin refugi a l'hemicicle.

Diputats i diputades, estiguem a l'alçada del moment i fem present el futur en aquest procés constituent, que el llegat legislatiu d'aquest Parlament sigui la creació d'un marc jurídic propi que doni més llibertat i sobirania per a tota la ciutadania en tots els àmbits.

Nous paradigmes demanen un nou Parlament, noves voluntats demanen noves polítiques. No siguem esclaus del passat, siguem creadors de futur, treballem pensant en els propers tres-cents anys i no en els darrers tres-cents. Aquesta casa és la principal forjadora del futur, portem-lo ben lluny.

Amb aquesta onzena legislatura del Parlament modern tanquem l'etapa autonòmica i enlairem un nou escenari cap al demà. Siguem conscients que protagonitzem un moment fundacional. Ara i aquí creem un abans i un després. Des d'ara mateix constituïm un parlament sobirà, que vol representar un poble lliure, d'un parlament

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

regional de competències limitades, retallades i recorregudes a un parlament nacional amb plenes atribucions.

Aquestes són les darreres Constitucions que vam tenir i ara volem recuperar-les. *(La presidenta mostra un full a la cambra.)* Volem un parlament de tots i per a tots. Fem un país lliure, ple de ciutadans lliures, que, d'una vegada per totes, deixem d'emmirallar-nos en altres i puguem ser nosaltres el mirall i model a seguir.

Pocs dies després del 15 d'octubre és d'obligat compliment recordar la figura del que va ser el primer president del Parlament modern el 1932 i, posteriorment, president de la Generalitat, que va ser executat pel règim franquista amb l'ajuda del règim nazi. Estem parlant de Lluís Companys, executat fa setanta-cinc anys i que l'Estat espanyol encara no ha reparat la seva memòria ni la seva causa judicial. Ell i diversos diputats d'aquest hemicicle van morir defensant la causa de la llibertat, de la democràcia i de Catalunya. La seva memòria és amb nosaltres, que no s'esvaeixi mai.

Lluís Companys va succeir en la presidència de la Generalitat a Francesc Macià, el primer president que va restablir l'autogovern. El 1930, un any abans de proclamar-se la República, va escriure el pròleg a la traducció al català de la primera biografia de Mahatma Gandhi, feta per Romain Rolland. Allà hi deia: «No totes les batalles es guanyen en un dia. La força no deturà mai un sol instant l'hora d'un poble que té la ferma voluntat d'alliberar-se i està disposat sempre a fer tots els sacrificis que la llibertat sovint costa.»

Diputats i diputades, posem-nos a caminar, encetem el procés constituent. Queda constituïda l'onzena legislatura.

Visca la democràcia, visca el poble sobirà, visca la República catalana!

(Aplaudiments forts i perllongats.)

Us convido a cantar l'himne nacional de Catalunya.

(La cambra, dempeus, canta Els segadors. Aplaudiments forts i perllongats.)

Aixequem la sessió.